

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 556/2014
11.06.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Грлигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.Б., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног И.Б., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу ЗК бр. 665/13 од 01.11.2013. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 78/14 од 19.03.2014. године, у седници већа одржаној дана 11.06.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног И.Б., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу ЗК бр. 665/13 од 01.11.2013. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 78/14 од 19.03.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу ЗК бр. 665/13 од 01.11.2013. године окривљени И.Б. оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и пошто му је опозвана условна осуда изречена правноснажном пресудом тога суда 10К бр. 2419/11 од 23.11.2012. године због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, окривљеном је утврђена казна затвора у трајању од три месеца по пресуди Основног суда у Крагујевцу 10К бр. 2419/11 од 23.11.2012. године и на основу члана 1, 4, 42, 45. и 54. КЗ окривљеном за учињено кривично дело из члана 194. став 1. КЗ утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, па је применом члана 60. став 1. и 2. тачка 2. и члана 67. став 3. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од шест месеци, која ће се извршити по правноснажности пресуде, а када исту почне да издржава.

У изречену казну затвора окривљеном је на основу одредбе члана 63. КЗ урачунато и време лишења слободе по решењу о задржавању МУП-а ПУ

Крагујевац, ПС Кнић број Пу-468/13 од 07.03.2013. године и то почев од 07.03.2013. године до 08.03.2013. године.

Истом пресудом окривљеном је применом одредбе члана 84. КЗ изречена мера безбедности обавезног лечења алкохоличара која ће се извршити у заводу за извршење казне затвора или у одговарајућој здравственој установи или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем окривљеног, али не дуже од изречене казне затвора а време проведено у установи урачунаће се у казну затвора. Окривљени је обавезан да накнади и трошкове кривичног поступка и то трошкове унапред исплаћене из буџетских средстава суда у износима ближе наведеним у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 78/14 од 19.03.2014. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног И.Б. а пресуда Основног суда у Крагујевцу ЗК бр. 665/13 од 01.11.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је окривљени И.Б., због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев а побијане правноснажне пресуде укине.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП-а одржао седницу већа, на којој је размотрио списа предмета и наводе из захтева за заштиту законитости окривљеног И.Б., па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреда одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том Законiku, а одредбом члана 483. став 1. ЗКП-а, одређено је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а ставом 3. истог члана предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду да је у конкретном случају захтев за заштиту законитости од 30.04.2014. поднео окривљени И.Б., за шта по закону нема овлашћење, а не преко браниоца, како је то изричито прописано одредбом члана 483. став 3. ЗКП-а, то је Врховни касациони суд овај захтев окривљеног И.Б. на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 483. став 3. ЗКП-а одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**